ipse vadunt ad ecclesiam. Item de muli
ere que vult dominari super virum. Sz
maritus ipsam baculando humiliat eam.
⁊ tunc recurrit ad virginem mariam adiu
ua me virgo maria ad religiosos vt orēt
deum vt det sibi pacem cum viro. Ideo
deus pater dixit filio suo Jhesu xpo. Cō
pelle intrare vt impleat dom⁹ mea Luce
xviij. Hel sunt verba cristi ad angelū vt
tum nō cogit liberum arbitrium Sed tri
bulaciones ⁊ aduersitates cogunt homi
nem venire ad deum deinde liberum arbi
trium consentit ppter q̄ propheta in per
sona cristi dicit Ego quasi nutricius effra
im portabam eos in brachijs meis ⁊ nes
cierunt q̄ curarem eos Jn funiculis adam
traham eos in vinculis caritatis. Ozee
xj. capitlo. Nota ego quasi nutricius nu
trix em̄ vt viderēs aliquando demulcet pu
erum aliquando verberat vt amare vel ti
mere faciat. Ita cristus. Nota effraym.
Nota hystoriam de iacob qui benedix
it duobus filijs Josep scz manassen ⁊ ef
fraym Geneb. xlviij. Isti duo manasses
⁊ Effraym significabant duos populos.
Manasses primogenitus significabat po
pulum iudeorum. quia manasses idez est
q̄ oblitus. Effraym idem est q̄ auct⁹ vel
augmentum ⁊ significabat populum cris
tianorum qui habuit benedictionem pro
missam per crucem. Ideo dicit ego nutri
cius effraym id est populi cristiani cui per
crucem dedit benedictionem portabā eos
in brachijs meis. Quia peccata nostra ip
se tulit. j. pe. ij Nota in funiculis a de di
minutiue nō dicit funibus. Racō quia pe
ne dolores ⁊ afflictiones huius mundi
nichil sunt in comparatione penar̄ infer
ni sicut nec gaudia mundi sunt aliquid re
spectu gaudiorum paradisi. Funiculi em̄
a de sunt labores miserie ⁊ passiones hu
ius mundi quibus deus trahit nos ad se
que nichil sunt respectu glorie. Ideo ait
apostolus. Nō sunt condigne passiones
huius temporis ad futurā gloriā. que re
uelabit in nobis. Nam ex peccatō creatu
re reuelacōz filiorū dei expectat vanitati
em̄ creatura subiecta est nō volens s̄ ppt
eum qui subiecit eam in spe qz ⁊ ipsa crea
tura liberabit a seruitute corrupcōis in li
bertatem glorie filiorū dei. Scimus enim
q̄ oīs creatura ingemiscit ⁊ parturit vsq̄
adhuc nō solū aut illa s̄ ⁊ nosipsi primi
as spiritus habentes ⁊ ipsi intra nos ⁊c.
ad Romanos octauo. Rogemus ergo
dominū vt aliqua istarum cordarum vel
amore vel ⁊c. Trahat nos ad se hic per
gratiam ⁊ in futuro per gloriam

Feria quinta Sermo

Factum est gau
dium magnū in illa ciuitate Ac
tuū octauo. Non dicit in qua ciuitate fac
tum est gaudium. Ideo pro declaracōne
huius verbi anagogice sumpti. sciēdū q̄
inuenitur in sacra scriptura clare. q̄ in alio
mundo sunt due magne ciuitates inter se
valde diuerse ⁊ contrarie scz ciuitas in
fernalis ⁊ ciuitas supernalis. Et ecce cō
trarietas. Quia in ciuitate inferni nullus
est ibi gaudium nec leticia nec solaciū si
ue consolatio. Sed tristicia ⁊ dolor infi
nitus nichil est ibi de quo non doleant et
tristentur ciues istius ciuitatis. Prio
tristantur de bonis huius mundi que fece
runt siue que sunt in hoc mundo, p eis fac
ta scilicet d̄ omnibus ieiunijs elemosinis
⁊ cetera. Ratio quia nichil pficiunt imo
torum perdiderunt. Sicut si vnus homo
qui cum magnis laboribus ⁊ periculis la
borando acquisiuit bona multa ⁊ post il
la bona conburuntur vel sibi furantur q̄li
ter doleret plus dolent dampnati Se
cundo dolent ⁊ tristantur de malis ⁊ pec
catis que fecerunt. non inquantum offen
derunt ⁊ iuriauerunt diuinam maiesta
tem. Imo isto respectu voluissent aliq̄d

fecisse amplio. Et tristantur inquantum sunt cause & rationes pene & mali eorum. Tercio volent de gloria sanctorum. quāmodo vident dare & inuident dicendo O miseri &c. potuissemus habere illam gloriam si tenuissemus bonā vitam & sic tristantur sicut tristaretur famelicus videndo mensam paratā plenam cibarijs & nō auderet tangere ita etiam ic. Quarto tristātur de illis qui sunt in inferno. Ratio qz p quolibet dampnato augmētatur pena eorum. Sicut ticioni ardenti addatur alius ticio magis ardebit & qñ plures addūtur magis ardet. Ecce aliquas condicōnes ciuitatis inferni a qua deus p̄seruet. Ideo vos auiso de bona hora & de bona vita. Ideo in persona dampnatorum dicit Jeremias cui fuit reuelata pena inferni defecit gaudium cordis nostri versus est in luctū chorus noster ve nobis. quia peccauimus Threnor. v. Si de ista ciuitate vellemus loqui oporteret ī thematē mutare vnum verbum dicendo. factum est tedium magnum ī illa ciuitate infernali magna. Alia ciuitas est celestis in q̄ nō est tristicia nec dolor. ſ leticia gaudium. Jocunditas consolatio. de nullo tristantur. Et primo gaudent de bonis que in hoc mundo fecerunt vel corde cogitando vel ore loquendo vel opere operando, ꝓpter gloriam q̄ habent ex istis. Item gaudent & letantur de mal' peccatis que fecerunt non inquantum ex illis offenderunt deum. ſ quia de illis fecerunt penitentiaz & inq̄ntum deus liberauit eos ab illis dicendo. O benedictus deus. Ego consueui esse superbo ſ deus mutauit michi cor & vixi humiliter & ita de alijs peccatis de quibo gaudent non quia ipsa fecerunt. ſ qz ab hijs liberati fuerūt Et quanto peccata fuerunt maiora. tanto gaudium est maius. Sicut marinarij qui quanto de maiori periculo & fortuna euaserunt quando sunt in terra tanto magis gaudent. Item gaudent de gloria sanctorum Minor non inuidet maiori de gloria. Imo letatur. quia de gloria alterius augmentatur gloria sua & quanto plures sunt gloriosi tanto magis augmentatur gloria Verbi gratia sicut si candele accēse addatur cereus accensus lumen est maius & si addantur plures erit maius. Item gaudent de pena dapnatorum q̄m videt. etiam de patre & matre vxore vel fratre. &c. Non q̄ gaudeant de malo & pena eorum. Sed de iusticia dei dicendo matri vel patri. o pater vos estis ibi iuste vos dampnauit iuste de? quia vsurarius eratis latro vel luxuriosus & dicunt vxori. o putana id est meretrix ibi estis vos & q̄nta fecistis contra honorem meum. Ideo iusta est dampnatio. Ecce quomodo illi de ciuitate paradisi habent contrarias cōdicōes ab illis de inferno auctoritas Leticia sempiterna super capita eorum gaudium & leticiam obtinebunt & fugiet dolor & gemitus. Ego ipe consolabor vos Quis tu vt timeas ab homine mortali & a filio hominis qui quasi fenum ita arescet. Ysaie quinquagesimo primo. Nota super capita eorum. Quia tanta est leticia sanctorum & gloria q̄ non potest cōprehendi Ideo dicit super capita. gaudiū & leticia differunt. Quia gaudium consistit in corde sine ostensione ad extra Leticia autem non solum in corde consistit. ſ ad extra ostenditur saltando cātando Jō dicatur leticia quasi laticia id est lata leticia & fugiet dolor & gemitus que differunt. Quia dolor consistit in corde gemitus vero non solum in corde sed ad extra ostenditur plangendo se. De ista ciuitate loquitur thema nichil mutando dicens. Factum est gaudium magnum in illa ciuitate felicis paradisi. Patet ergo thema Amore vestri ego quesiui in sacra scriptura quot sunt condicōnes bonarum personarum in hoc mūdo bene viuentium de quibus fit magnum festū in illa ciuitate

paradisi ⁊ inueni q̃ q̃ncꝫ sunt de ꝓsonis
scz ꝓsone Pure innocentes
Plene obedientes.
Digne penitentes.
Firmiter patientes
Juste p̃sidentes.
De qualibet cōdicionū istarū dicit tlxā.
Factū est gaudiū magnū in illa ciuitate.
Dico q̃ magnū gaudiū fit in ciuitate paradisi de ꝓsonis pure innocentibꝫ scz q̃ nuncꝫ peccauerūt nec mortaliter nec ve/ nialiter nec corde cogitādo. nec ore loq̃n do. nec opē facēdo. De istis autē ꝓsonis nulla est nec fuit uncꝫ nisi xp̃us ⁊ virgo Maria. De alijs autē nuncꝫ fuit aliq̃s scās nec ꝓpha nec patriarcha. aplus siue martir q̃n habuerūt maculā peccati veni alis vel mortalis Que sūt g̃ ꝓsone inno cētes pure. Dico q̃ pueri solū qui dis/ cedūt antecꝫ peccent qui aqua baptismi fuerūt purificati de originali. qñ enī mo/ riūtur de eis fit magnū festū in toto reg no scz celo. Cultus intelligere ꝫ festum. Sicut qñ rex de regina vxore sua hꝫ fili um primogenitum qñ nascit fit magnū fe/ stū in toto regno ⁊ dicit regi ꝓsit vobis filius Maius festū fit qū regina scz ec/ clesia sponsa regis xpi mittit sibi filiū vnū De istis pueris innocētibꝫ dicit xpo. ꝓ sit filius vob. gaudet totū regnū celeste. De ista materia Auctas anagorice. mu lier cū parit tristiciā habet. qz venit hora eius. cū autē peperit filiū iam non memi nit p̃ssure eius ꝓpter gaudiū qz natus est homo in mūdum. Job. xvi. In ista aucte xp̃us ꝓpat morte pueroꝝ partui Racō est ex aliq̃bꝫ similitudinibꝫ. Primo qz quā do creatura nascitur exit de loco stricto ⁊ intrat locū latū scz mundū. Ita qñ crea tura morit exit de loco stricto istius mū/ di ⁊ intrat locū latissimū celi. qz sicut pū ctus est quasi nihil respcū circumferencie Ita terra est nisi pūctus respectu celi. Secō qz quando creatura nascit exit de loco tenebroso scz de vtero ⁊ intrat locū clarū in mundū. Ita qñ morit exit de lo co tenebroso istiꝰ mūdi. nobis ātē videt clarus. etiā nox videt clara noctue ꝫ qñ intrat claritatē paradisi tūc cognoscat q̃d hic sit Tercō quādo nascitur exit de lo co maculoso q̃t corrupcōes sunt ī vtero vxoris ⁊ viri. ⁊ intrat locū pulchꝝ. Ita qñ morit exit de hoc mūdo immūdo. et maculoso. q̃t sunt macule pcātorꝝ ⁊ intrat locū mundū clarū ⁊ purū. Quarto ex it de loco periculoso. q̃t pericula trā sūt cre atura in vtero matris ⁊ intrat mundum in quo licet sūt multa picula non tū tot. Ita qñ moritur exit de hoc mūdo piculo so. Bernardus piculū huius mūdi ꝓbat transeuntū paucitas. ⁊ peuntū multitu do. In mari marsilie de q̃tuor nauibꝫ vix vna euadit. Et mari huius mūdi vix de q̃tuor aiabus vna euadit. Quito nas citur cū doloribꝫ. qz dolores partus sūt post dolores mortis maiores. Ita cū do loribꝫ transit de hoc mūdo ad gloriā. da uid ꝓbi scz in morte dolores vt pturien/ tis in spū velxmenti ps. xl vij. Ecce qua re xp̃s morte creature ꝓpat partui muli eris. Cū autē peperit qñ iam est in paradi so nō memīt p̃ssure ꝓpter gaudiū. ꝓpie celū empirreū dicit mūdus scz a mūdi/ cia. MoralitER habetis hꝫ doctrinā ne mlt tū ploretis qñ filij vestri partui moriūtur Sed quasi ꝓ graciaꝝ actōe ꝓiciatis sex vel octo lacrimas dicēdo. Fili orate pro me. Benedcās deus qz habeo vnū camera riū in celo. Et nunq̃t placeret vobis si rex francie transiens p istā villaꝝ ⁊ vide ret filium vestrū sibi gratissimum recipe/ ret eum pro curia sua. ⁊ ipsum indueret statim de auro ⁊ serico ⁊ faceret eum mi litem ⁊ comitem haberetis vos tristiciā de hoc: non ꝓfecto ꝫ gaudium ⁊ leticiam dicendo. O gracias deo ⁊c. Idem de re gina recipiente filiam vestram. Sed plo raretis ex leticia partū. qz naturale est q̃

recessus a presentia vestra dat dolorē. Sic qñ rex glorie xpūs recepit filiū vestrū tunc transit p istam villam. ⁊ ducit secum. statim induitur de auro. s. de veste gte. ⁊ statim fit maior dñs q̄z vnq̄z fuerit in hoc mūdo papa vel impator. maior enim est gloria minoris qui est in paradiso q̄z pape vel imparoris Ideo magnū peccatū est de illis qui faciūt magnū planctū ⁊ tristiciam de illis pueris. cum deberetis facere de eis maius festū q̄z de magnis in die nupriarū. Ideo apostol⁹ Nolumus vos ignorare de dormientibus. i. innocenter in xpo quiescentib⁹. vt non contristemī sicut ceteri qui spem nō hñt. prima ad thes. iiij. Secunda conditio pionarum de quibus fit festum in celo est melior. s. de personis plene obediētibus sicut sunt illi qui qñ habent etatez discretōnis recapiūt, ppositū ante mortē sustinere q̄z facere contra voluntatem ⁊ mandatum dei. ⁊ sic conseruant se in puritate baptismali gratiam augmentando Nolunt se regere scdm sensualitatem ⁊ eorum inclinatōem sed scdm dei volūtatem dicendo. dñe ego sum inclinatus ad superbiam. sed video q̄ vos dñe precipitis humilitatem. ideo volo viuere humiliter ⁊ sic de alijs De istis talibus fit magnū festum in celo a sanctis qui qñ videt q̄ homo sic se conseruat q̄ p nullo lucro officio dignitate seu honore facit ꝓtra di mandatum. immo qñ dicitur eis vos posetis lucrari tot florenos si faceretis falsum iuramentū dicunt hoc esset peccatuz mortale. quid prodest hoi si vniuersum mundū lucretur ⁊c. Item si dicitur eis. Vos posseris habere placitū cū tali muliere ⁊c. dicunt. nolo placitū q̄ tantū cōstaret mihi quia essem dampnatus. ⁊c. Idem de vindicta inimicoꝝ. Sancti de tali faciūt magnū gaudiū in celo. ⁊c. declaro p talem similitudinem. Si rex mitteret vnū militem inter inimicos suos q̄ multis modis temptarent militem vt faciat contra regem promittendo sibi honores officia diuitias. ⁊c. Ipe autez miles tanq̄z bonus ⁊ fidelis dicit. mihi nō placet quia nullo modo faciam quia hoc esset contra honorem regis. Quando talis miles reuertitur ad curiam ⁊ omnes scient suam fidelitatē oēs faciūt sibi magnū festum ⁊ gaudiū. ita deus mittit nos in hoc mundo inter inimicos. Qui enim vult bene viuere habet multos inimicos Primo carnem. quia semper inducit ⁊ inclinat ad ea que sunt contra dei honorem Secundo sensus corporis interiores et exteriores. ad extra autem sunt demones occasiones peccandi ⁊ contradictiones vir contradicit vxori. ⁊ econuerso. pater filijs. frater fratri. ⁊c. Si volunt tenere bonam vitam et facere penitentiam. tūc vt ait dominus. Inimici eius domestici eius. Math. x. Qui ergo scit prudenter se conseruare inter tot inimicos nec facit contra dei honorem nec eundo ad diuinos pro aliqua necessitate. ⁊ sic de alijs preceptis. Quando talis venit ad curiam celi fit sibi magnum festum dicente sibi christo Euge serue bone et fidelis ⁊c. Mathei xxv. Nota euge interiectō gaudentis. Serue bone quia tenuisti bonaz vitam. ⁊ fidelis quia nihil fecisti contra honorem meum. Moraliter instruimur vt seruemus dei mandata. quia aliter non possemus paradisum intrare. Ratio quia seruus qui non facit voluntatem domini non consequitur solidataz siue salarium. Sic nos omnes sumus captiui christi qui pro solidata et stipendio promittit nobis regnum celeste si bene seruimus sibi. Ideo christus. Si vis ad vitam ingredi serua mandata. Mat. xix. De obedientibus ergo dicit thema. Factum est gaudium magnum. ⁊c.

Tercia est conditio de psonis digne penitētibus que p̄diderunt purā innocentiā

et multociēs fecerūt cōtra dei mandata. Remediū quod habent est digna penitēcia que habet duo. Primū est afflictio corpalis. Secundū est discretō intellectualis. De prio exemplū est castigare carnem dicendo. dūne ista caro fecit me peccare ego eam castigabo ⁊ recipiā alicuum aut disciplinā. Jō xp̄s dicit. facite fructus dignos pnie. Lu. iij. glo. quia iusta modū ⁊ quāritatem peccatorū d̄z esse penitencia. Qui enī plus peccauit maiorem tenetur facere pniam. Secūdo requirtur discretō intellectualis ne ex afflictione p̄datur maius bonū sc̄z ne ex nimia vigilia p̄dat sermonem vel ex nimio ieunio racōem que est melior. Item ne ex nimia penitēcia pars iniurietur. talis debet esse q̄ nō sit p̄eiudicatiua parti. Jō discrete debet fieri. quilibet scit q̄tum potest portare asinus suus in tāta via. De ista materia dixit xp̄us talem similitudinem. Que mulier hās dragmas. x. ⁊ si p̄didcerit dragmā vnā nonne accendat lucernam ⁊ everrit domū ⁊ querit diligenter donec inueniat vsq̄ sup vno peccatore penitenciā agente. Luc. xv. Mulier ista significat p̄sonā obedientem ad decem p̄cepta que sūt q̄si decē dragme que auree sunt quia eis emitur regnum celorum. p dit dragmam vnā qui peccat cōtra vnū preceptum vel primū vel secundū ⁊c̄. Et everrit domū cordis quā oportet facere quatuor vt fecit illa mulier Que p̄mo accendit lucernam Ecce cognicō peccatorum. Secundo everrit domum. Ecce contricō peccatorum quādo dicet O miser ego sum religiosus vel clericus vel prouratus ⁊c̄. ⁊ everrit domum cordis. de hīs dolendo de quibus fuit delectat? Tercō et querit diligenter. Ecce hic cōfessio vbi queruntur peccata dicendo. pater ego peccaui corde cogitādo hec ⁊ illa etc̄. Ore loquēdo de istis. ⁊ de illis ⁊c̄. Opere faciendo quia omisi p̄ meam malitiam talia p̄cepta. ⁊ tali modo commisi peccata. sic p̄ ordinem ⁊ tempus ⁊ locum ⁊c̄. que requiruntur. Quarto inuenit dragmam sc̄z graciam dei. quādo absoluitur a confessore. dicendo ego te absoluo ⁊c̄. Et tunc gaudent sancti q̄z gaudium est angelis dei sup vno peccatore penitenciam agente. q̄ factus est gaudiū magnū ⁊c̄. Quarta est de p̄sonis firmiter patientibus. quia quando habent aduersitates patienter eas sustinent dicendo domine exquo vobis placet quia alias ista mihi non euenirent placet mihi etiam. vos dedistis mihi istam infirmitatem sed in celo dabitis mihi plenam sanitatem. quia ego modo habeo paciencia. Idem de paupertate spero domine q̄ ero diues in paradiso. ⁊ de nulla aduersitate recipiunt amaritudinem cordis nec murmurant cōtra deum De talibus fit magnum gaudium in paradiso. Auctas beati eritis cum vos oderint homines ⁊ cum separauerint ⁊ eiecerint nomen vestrum tanq̄ malum gaudete in illa die ⁊ exultate ecce enim merces vestra multa est i celo. Luc. vi. Ex ista racōne dicebat Jacobus. Omne gaudium existimate fratres mei cum in temptacōib̄ varijs inciderritis. Scientes q̄ p̄bacō fidei vestre paciencia operatur. Paciencia autem opus perfectum habet. vt sitis perfecti ⁊ integri in nullo deficientes. Jaco. primo.

Quinta est de personis iuste p̄sidēcibus. sicut sunt omēs illi qui iuste regūt populum suum siue sint domini siue officiales iuste p̄sidere requirit. Primo vt intrent p̄ portam q̄ non sint intrusi p̄ potenciam ꝓpter nobilitatem ⁊c̄. Secundo vt quando sunt intus seruent iuramētum quod fecerunt in ingressu de iusticia seruanda ⁊ de vtilitate reipublice custodienda corrigendo vitam malam ⁊ peccata notoria. Idem dico de prelatis ecclesiasticis qui quādo sunt intus magis

curant de animabus q̄z de redditibꝫ. De talibus autem magnū festum fit in celo. Auctas. Que est enim nostra spes aut gaudium aut corona glorie nonne vos ante dominum nostrū Ihesuz xp̄m vos enim estis gloria nostra ⁊ gaudium. prima ad Thessa. ij. Ecce qualiter dicat thema Factum est gaudium magnum in illa ciuitate. Secus est de malis rectoribꝫ melius fuisset eis si fuissent pastores porcorum. quia maiorem damnacionem habebunt q̄z homicide quādo faciunt cōtra illud iuramentū. Ideo auiseri vos ⁊c̄ Deo gracias.

Feria sexta post pentheostes sermo

Ne derelinquas animā meam in inferno Actuū. ij. ⁊ p̄s. xv. Pro declaracōne huius verbi ⁊ materie introductione Sciendum q̄ de inferno loqui possumus dupliciter. scz vel p̄ conparacōem ad malicam damnatorum. Vel p̄ conparacōem ad iusticiam diuinam. Si capiatur conparatiue ad damnatōnem nullus est ibi ordo nec ordinacō aliqua nec caritatis. nec amicicie. nec prudencie. nec corde diligendo. nec ore loquendo. quia non diligunt deuz. Ymo vellent q̄ deus annihilaretur. nec eciam diligunt primum. ymmo vnus cōtra alium dedignatur. Nec filij diligunt parentes. nec econuerso. ymmo vnꝰ verberat alium dicēs. O miser o traditor. dicat filius patri. p̄ te sum damnatus. O maledicte pater. quare me genuisti. O infelix mater quare me peperisti. maledicta hora in qua natus sum. Vnde Job. iij. Pereat dies ī qua natus sum. Et tunc econuerso parētes ayunt filijs. O nequissime quia voluimus p̄ te cōgregare sumus hic damnati. maledicta hora ⁊c̄. Et nota quō concubine sacerdotū loquūtur nationibꝫ suis q̄z nescaunt loqui amicabiliter inter se ⁊ sic semp blasphemāt deum ⁊ seipōs maledicūt. Ita q̄ in ore eorum nulla ē ordinacō. ⁊ omnis blasphemia. Auctas apocal. xvi. capto. Estuauerunt homines estu magno ⁊ blasphemauerunt nomen dei habentis potestatem sup plagas has neq̄z egerūt pniam ⁊ darent illi gloriā. Nec est ibi ordo reuerēcie nec amicie. ymmo vt dicit inuadunt seinuicem p̄cutiendo q̄z tro amores fuerunt maiores ⁊ ardēriores adinuicem. tanto magis sunt ibi in seipōs crudeliores ⁊ magis se odūt. Ideo q̄z tum ad maliciam damnatorꝫ nullus est ibi ordo. Vnde Job de inferno loquens dicit. vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo. ⁊ sempiternus horror inhabitat. Job. x. Secundo si volumus loq̄ de inferno q̄z tum ad iusticiam diuinā est ibi ordo dans penaz iuxta maliciam peccatorum. Auctas. deutro. xxv. Pro mēsura peccati erit ⁊ plagaruz modus. Et Ysa. xxvij. In mensura cōtra mensuram cū abiecta fuerit iudicabit eā scz animaz a corpore separatam. Itez auctas noui testamenti Apoc. xviij. q̄z tum glorificauit se ⁊ in deliciis fuerit. tantū date ei tormentum ⁊ luctum. Ecce ordinacō ꝑm iusticiam dei. Vnde ad Roā. xiij. que a deo sunt. ordinata sunt. Cum g̃ pene inferni sint a deo oporteret dicere q̄ ibi sit ordinacio respectu diuine iusticie. Et de ista ordinacōne volo vobis predicare auscādo vos vt quilibet vestrum dicat orādo. Vñe ne derelinquas anima meaz in inferno. quia sic fuit thema. Vnde notandum q̄ ordinacō inferni opposita ē ordinacōi paradisi celi. Primꝰ in celo est ordo angelorꝫ ascendēdo. Sedes archāgelorꝫ. ⁊c̄. ⁊ illi q̄ tenent ī hoc mūdo bonā vitā. ibidez ꝑm eorꝫ merita collocabunt. Et sic ꝑm thrologiā in celo sūt nouē ordines angelorꝫ ⁊ in quolibet sunt aīe sancte ꝑm q̄ meruerūt. Sic p̄ oppositū sunt

malicia damnatorꝫ